

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงินช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสาเหตุและสภาพปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงินในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540 รวมทั้งศึกษาแนวทางและมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลดำเนินการในการแก้ไขปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงิน และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงิน โดยใช้วิธีการศึกษาทั้งเอกสาร และการใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด ผู้ที่มีความรู้ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงิน

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของปัญหาหนี้เสียของสถาบันการเงินในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ พ.ศ. 2540 มาจากวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นปัญหาจากการที่ผู้บริหารของสถาบันการเงินขาดวิสัยทัศน์ และจริยธรรมในการบริหารงาน อาทิ การกู้เงินระยะสั้นจากต่างประเทศระยะสั้นมาปล่อยกู้ระยะยาวเพื่อหวังประโยชน์จากส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย การอนุมัติสินเชื่อโดยหยาบหวมโดยไม่พิจารณา ถึงความสามารถในการชำระหนี้ ทำให้เกิดหนี้เสียเป็นจำนวนมาก อีกทั้งรัฐบาลยังนำเงินไปกู้สถาบันการเงินเพื่อไม่ให้สถาบันการเงินล้ม จึงก่อให้เกิดหนี้เสียเพิ่มขึ้นไปอีก จากปัญหานี้เสียที่เกิดขึ้นรัฐบาลได้พยายามหาแนวทางและมาตรการในการแก้ปัญหานี้เสียของสถาบันการเงินในหลาย ๆ แนวทาง ได้แก่ จัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) จัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บปส.) จัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์เอกชน จัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) เป็นต้น สำหรับความเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีต่อการแก้ไขปัญหานี้เสียของสถาบันการเงินที่รัฐได้ดำเนินการนั้นผู้ให้ข้อมูลสำคัญส่วนใหญ่เห็นว่าการแก้ไขปัญหานี้มีความเหมาะสม อาจต้องใช้ระยะเวลาอีกนานกว่าจะบรรลุผล ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขปัญหานี้เสียของสถาบันการเงินที่สำคัญ คือ การที่ฝ่ายการเมืองเข้าไปก้าวก่าย หรือแทรกแซงในการแก้ปัญหาคาดความโปร่งใส และความน่าเชื่อถือในการดำเนินการ ขาดความร่วมมืออย่างจริงจังระหว่างภาครัฐ และเอกชน โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหานี้เสียคือ รัฐบาลควรมีการกำกับดูแล และออกกฎเกณฑ์ในการแก้ไขที่ชัดเจนควรทำให้เกิดความโปร่งใส และเชื่อมั่น ควรมีการแยกหนี้ดีและหนี้เสียออกจากกัน เพื่อให้การบริหารหนี้ดี หนี้เสียเป็นไปอย่างเหมาะสม